

[Hans Bjerregaard.]

form, forenkling af lovgrundlaget, decentralisering og administrativ forenkling. Netop disse ting har fremskridtspartiet jo utrætteligt arbejdet for at få gennemført, og man spørger uvilkårlig sig selv: er det endelig lykkedes for os, har vore tanker endelig vundet gehør?

Men desværre, allerede et par paragraffer inde i lovteksten viser det sig tydeligt, at det ikke netop var disse tanker om forenkling, der var i højsædet, da lovforslaget om kommuneplanlægning blev udformet. I stedet for som tidligere at have en planlægning med by- og landzoner får vi nu landsplanlægning, regionplanlægning, lokalplanlægning og endelig dispositionsplaner. Men ikke nok med det, de sidstnævnte, dispositionsplanerne, skal stadig være opdelt i by- og landzoner, og arealerne skal kunne flyttes ikke alene fra landzone til byzone, men også tilbage til landzone.

Man må ikke i den forbindelse overse mulighederne for en del ret interessante retssager, ikke mindst når byzonejord, der har været vurderet som byzonejord og beskattet som byzonejord, igen overføres til landzone, ligesom der kan fremkomme en del spørgsmål angående eventuel frigørelsesafgift. Jeg tænker ikke mindst på en grundejer, der har været nødt til at låne til markedsrenten, 15-20 pct., og nogle år senere får at vide, at hans jord er flyttet tilbage til landzone, og han kan få pengene tilbage med den rente, som man nu inden for den offentlige forvaltning til den tid mener er den rente, man bør regne med.

Lovforslaget beskriver endvidere, hvad man især skal tage hensyn til ved fastlæggelse af en kommunes hovedstruktur. Man vil her kunne se det rigtige i den advarsel, jeg for mindre end et år siden fremsatte her fra talerstolen, nemlig advarslen mod at kvæle det, nogle partier kalder de nære samfund. Gennemføres dette lovforslag, vil man afsige dødsdommen over størsteparten af vore landsbysamfund, og et sundt og godt miljø vil udslættes.

Perspektivplan II's dystre forudsigelser om stigende personaleforbrug i den offentlige sektor bliver heller ikke gjort til skamme i dette lovforslag. Alene bestemmelserne om direkte underretning af ejere og lejere ikke alene i det aktuelle område,

men også i tilgrænsende områder, har fået de adspurgte kommuner til at udtale, at det vil medføre en ikke uvæsentlig administrationsforøgelse, eller sagt på almindeligt godt dansk: der skal i hver kommune ansættes en hel del mennesker yderligere for at deltage i den administration, der bliver nødvendig på grund af kommuneplanlægningslovens gennemførelse.

Det overrasker for øvrigt ved gennemgangen, at der findes to typer mennesker, som ikke skal have underretning om, hvad der sker ved ejendommene: panthaverne og personer med en eventuel rådighedsservitut over de implicerede ejendomme. Men det er jo ting, vi kan vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Jeg håber ikke, denne forglemelse skyldes, at man regner med, at staten har overtaget det hele, inden loven kommer til at virke.

Også amtsrådene får en merbelastning med deraf følgende personaleforøgelse, miljøministeriet vil blive belastet yderligere, og endelig vil tinglysningskontorerne, kommunernes planlægningsafdelinger og tekniske forvaltninger kræve en meget stor personaleforøgelse.

Vi kan sammenfatte virkningen af loven i 3 punkter: 1: et øget forbrug af arbejdskraft i den offentlige sektor. 2: et fuldstændigt stop for udvikling i landsbysamfundene og 3: endnu en tilnærmelse til en endelig afskaffelse af de sidste rettigheder efter grundlovens § 73.

Gennemfører vi dette lovforslag, er der snart ikke længere tale om, hvem der har ejendomsretten til en ejendom, men kun om, hvem det påhviler at betale ejendoms-skatteerne. Af de foregående ordføreres taler kan jeg forstå, at forslaget allerede har et flertal, og fremskridtspartiet vil derfor i udvalget arbejde for, at generne ved loven bliver så få og så små som muligt, men vi kan ikke stemme for lovforslaget. Det nære samfund har endnu 24 fortalere i folketin-get.

Ingomar Petersen (RV):

Forslag til lov om kommuneplanlægning genfremsættes nu. Dette lovkompleks er vel et af de mest betydelige, som kan få indvirkning på dagligdagen og planlægningen ude i landet, og derfor er det glædeligt, at dette lovforslag i modsætning til så mange